

PROF. DR. THEOL.

ED. TENNMANN - eesti filosoof
 ülik. õppejõud a. 1919 -

SÜNDINUD 27. VII 1878. A.

SURNUD 19. XI 1936. A.

MATMINE 23. XI 1936

ÜLIKOOI KALMISTULE

*Ja meie oleme tunnud ja
 uskunud armastust, mis Ju-
 malal on meie vastu. Jumal
 on armastus ja kes armastuse
 sisse jääb, see jääb Jumalasse
 ja Jumal temasse.*

1. Joh. 4, 16.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
 ARHIIVKOGU

657398513

I

Puusärki asetamisel.

Viisil: Nüüd hingvad inimesed. P. 117.

Päev veereb, varjud tõusvad,
Nad kurvalt maad nüüd katvad
Kui leinalooriga.
Kõik päevamõll on mööda
Ja tüdinenud süda
Nii väga ihkab puhata.

Siis, rahu, voola maha
Nüüd taeva tiibadega,
Et võiksin uinuda;
Kõik mured hingest võta
Ja vintsutatud süda
Las oma varjus hingata.

Sa, kallis Isa süda,
Nüüd oma hõlma võta
Kõik minu omaksed,
Sa valva nende üle
Ja mata oma sülle
Kõik kurvastatud südamed!

PT
TRU Reumatoloog

339-98

Viisil: Jeesus, rõõmustaja. P. 324.

Koju soovib süda, Ihkab isakoda, Et saaks puhkele. Ilmamaru mürast, Viha, vaenu kärast Vaikse rahuks. Mõistis küll kord meelgi mul Sada soovi sepitseda; Nüüd — saaks koju süda.

Koju soovib süda — Kodumaale, mida Unes nägin ma. Suvi pea lõpeb, Iha linnukesel Ära lennata. Ei siis veed, ei muremäed Suuda teed mul takistada: Koju soovib süda.

Koju soovib süda, Sadamasse saada Püüab laevuke. Merre oja ruttab, Isale laps tõttab, Et saaks unele. Rõõm ja nutt pea vaikinud. Võiksin ma'gi lõpetada! Koju soovib süda!

II

Kodust lahkumisel.

Omal viisil: P. lisa 118.

Jumal, Sull' ligemal ihkab mu vaim! Üles siit vaevaööst kannab mind aim. Kasvab mu ahastus, Ainult üks laul mu suus: Jumal, Sull' ligemal ihkab mu vaim!

Kui tee ka vaevane, mis käia mul, Viib ta mind ometi ligemal Sull'. Ingrid mind armsasti Kutsuvad taevasse. Jumal, Sull' ligemal ihkab mu vaim!

Ja kui siit muremaalt kutsud Sa mind Koju, kus igavest' leian ma Sind, Taevasse elama Lauluga tulen ma. Jumal, Sull' ligemal ihkab mu vaim!

Viisil: „Integer vitae“. P. lisa 80.

Koju mind viige, Kus see rahukallas Kullal mull' koidab; hingata seal ilus Tormide järel kosutavas vilus, Vaikuse vallas!

Sinna mind viige, Kus mul päästekalju: Valude merre vaob kõik maine häda, Mida siin võõrsil oli kannatada Palju, nii palju!

Kus minu kalju, Saatke mind nüüd sinna, Ärge mind püüdke enam peatada. Koju ma ihkan, üksi koju saada — Hingede linna!

Viige mind koju, Kus see rahukallas. Väsinud olen, rahu mulle andke. Tuulest ja tormist mind siit välja kandke Vaikuse valda.

III

Kirikus.

Viisil: Integer vitae. P. lisa 80.

Jää meile, Issand! Õhtu jõudnud jälle. Su ligiduses süda puhkab õnnes! Ristis ja rõõmus Kummardub hing Sulle. Jää, Issand, meile!

Jää meile, Issand, Õnnistuse kalju! Su imearmus Leiab süda varju. Seal tormi öödes Rahu on nii palju! Jää, Issand, meile!

Jää meile, Issand, Siis kui viimne õhtu! Vii väsinud süda Taeva õnnist rada! Elus ja surmas Ainus hüüd Su vastu: Jää, Issand, meile!

Viisil: Oh Jeesus, sinu valu. 237 b.

Et laula surma laulu,	Küll kõrgest mäest jõuad
Sa kaduv inime,	Sa üle kõndides,
Ehk otsa saab ju täna	Ei haua künkast jõua
Sull' sinu elutee,	Sa üle iganes;
Ehk enne päeva loodet	Ja olgu ta nii madal,
Läed juba hingama,	Ei sealt sa üle saa,
Ja kui ta uuest tõuseb,	Sa väsid, ja ta alla
Ei tõuse enam sa.	Siis lähed uinuma.

Sest majaline laula
Nii reisilaulu sa,
Et, üksi haua poole
Sul on siin rännata.
Kui lahke kella helin
Sull' kostku surmalaul,
Ja enam veel: et tõuseb
Kord üles suurel aul.

Viisil: Ma kummardan sind, armuvägi. P. 445

Mu Isa, juba kaugelt nägid	Ei enam võõrsile ma taha
Sa poega koju vankuvat	Su juurest, Isa, lahkuda,
Ja jälle armus lahti tegid	Vaid väsinud süda kodurahu
Sa kadund kodu väravad.	Nüüd ikka ihkan hingata.
Su kaela ümbert kinni hakkan,	Oh õnnis hingekodu elu,
Su rinna naal end terveks nutan.	Siin möödas janu, kustund valu!

I

Puusärki asetamisel.

Viisil: Nüüd hingvad inimesed. P. 117.

Päev veereb, varjud tõusvad, Nad kurvalt maad nüüd katvad Kui leinalooriga. Kõik päevamõll on mööda Ja tüdinenud süda Nii väga ihkab puhata.	Siis, rahu, voola maha Nüüd taeva tiibadega, Et võiksin uinuda; Kõik mured hingest võta Ja vintsutatud süda Las oma varjus hingata.
---	--

Sa, kallis Isa süda,
Nüüd oma hõlma võta
Kõik minu omaksed,
Sa valva nende üle
Ja mata oma sülle
Kõik kurvastatud südamed!

PT
TRU Raamatukogu

339-98

Viisil: Jeesus, rõõmustaja. P. 324.

Koju soovib süda, Ihkab isakoda, Et saaks puhkele. Ilmamaru
mürast, Viha, vaenu kärast Vaikse rahusse. Mõistis küll kord
meelgi mul Sada soovi sepitseda; Nüüd — saaks koju süda.

Koju soovib süda — Kodumaale, mida Unes nägin ma. Suvi
pea lõpeb, Iha linnukesel Ära lennata. Ei siis veed, ei muremäed
Suuda teed mul takistada: Koju soovib süda.

Koju soovib süda, Sadamasse saada Püüab laevuke. Merre oja
ruttab, Isale laps tõttab, Et saaks unele. Rõõm ja nutt pea vaikinud.
Võiksin ma'gi lõpetada! Koju soovib süda!

II

Kodust lahkumisel.

Omal viisil: P. lisa 118.

Jumal, Sull' ligemal ihkab mu vaim! Üles siit vaevaööst kannab
mind aim. Kasvab mu abastus, Ainult üks laul mu suus: Jumal,
Sull' ligemal ihkab mu vaim!

Kui tee ka vaevane, mis käia mul, Viib ta mind ometi ligemal'
Sull'. Inglid mind armsasti Kutsuvad taevasse. Jumal, Sull' lige-
mal ihkab mu vaim!

Ja kui siit muremaalt kutsud Sa mind Koju, kus igavest' leian
ma Sind, Taevasse elama Lauluga tulen ma. Jumal, Sull' ligemal
ihkab mu vaim!

Viisil: „Integer vitae“. P. lisa 80.

Koju mind viige, Kus see rahukallas Kullal mull' koidab; hin-
gata seal ilus Tormide järel kosutavas vilus, Vaikuse vallas!

Sinna mind viige, Kus mul päästekalju: Valude merre vaob
kõik maine häda, Mida siin võõrsil oli kannatada Palju, nii palju!

Kus minu kalju, Saatke mind nüüd sinna, Ärge mind püüdke
enam peatada. Koju ma ihkan, üksi koju saada — Hingede linna!

Viige mind koju, Kus see rahukallas. Väsinud olen, rahu mulle
andke. Tuulest ja tormist mind siit välja kandke Vaikuse valda.

III

Kirikus.

Viisil: Integer vitae. P. lisa 80.

Jää meile, Issand! Öhtu jõudnud jälle. Su ligiduses süda puhkab
õnnes! Ristis ja rõõmus Kummardub hing Sulle. Jää, Issand, meile!

Jää meile, Issand, Õnnistuse kalju! Su imearmus Leiab süda varju.
Seal tormi öödes Rahu on nii palju! Jää, Issand, meile!

Jää meile, Issand, Siis kui viimne öhtu! Vii väsinud süda Taeva
õnnist rada! Elus ja surmas Ainus hüüd Su vastu: Jää, Issand, meile!

Viisil: Oh Jeesus, sinu valu. 237 b.

Et laula surma laulu, Sa kaduv inime, Ehk otsa saab ju täna Sull' sinu elutee, Ehk enne päeva loodet Läed juba hingama, Ja kui ta uuest tõuseb, Ei tõuse enam sa.	Küll kõrgest mäest jõuad Sa üle kõndides, Ei haua künkast jõua Sa üle iganes; Ja olgu ta nii madal, Ei sealt sa üle saa, Sa väsid, ja ta alla Siis lähed uinuma.
--	---

Sest majaline laula

Nii reisilaulu sa,
Et, üksi huaa poole
Sul on siin rännata.
Kui lahke kella helin
Sull' kostku surmalaul,
Ja enam veel: et tõuseb
Kord üles suurel aul.

Viisil: Ma kummardan sind, armuvägi. P. 445

Mu Isa, juba kaugelt nägid Sa poega koju vankuvat Ja jälle armus lahti tegid Sa kadund kodu väravad. Su kaela ümbert kinni hakkas, Su rinna naal end terveks nutan.	Ei enam võõrsile ma taha Su juurest, Isa, lahkuda, Vaid väsinud süda kodurahu Nüüd ikka ihkan hingata. Oh õnnis hingekodu elu, Siin möödas janu, kustund valu!
--	---

Tähtede taga kord koidab sul taevas, Ootus ja lootus seal täide sul lä'eb! Mis sa siin kandnud ja kannatan'd vaevas, ∴: Kõik seal s'ust igavest' maha siis jääb. ∴:

Tähtede taga, seal vajub kõik vale, Seal näed, mis tumedaks teinud on ilm. Kurbuse järel peab läik'ma su pale, ∴: Öndsamas rõõmus siis särab su silm. ∴:

Tähtede taga sull' lehvivad palmid Taevalist karastust, rõhutud rind, Jumala inglite kiitusesalmid ∴: Rahusse saatvad sind, väsinud hing. ∴:

IV

Kalmistul.

Viisil: Mu elu Kristus ise. 9.

Mu Jeesus, väsind olen
Ja tahan hingata,
Su palvele nüüd tulen:
Vii sa mind, agama!

Nii mitmes künkast üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile,
Vaid hoopis ummune.

Nüüd väga väsind mina
Ja tahan hingata;
Mu Jeesus, tule sina
Ja vii mind magama.

Mu ihu mulla põue,
Su sülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puutu temasse.

Viisil: Ma taha jätta maha. 245.

Ma olen võidu saanud
Ja jõudnud rahule.
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah armsad, kuivatada
Nüüd võtke pisarad!
Mis võiks teid kurvastada?
Ma pärin rahumaad.

Arm mõneks ajaks annud
Mind oli teitele,
Arm mind nüüd ära kannud,
Sest ärge kaebage!
Mis Issand annud, seda
On ta ka ära viind:
Sest kiitke üksi teda,
Ta on kõik hästi teind!

Viisil: Ma tahan jätta maha. P. 245 või P. 246.

Üks kalmuküngas armas
Mul seisab silme ees,
Kus külmas hauahõlmas
Põrm puhkab elutööst.
Sealt üle künka kurva
Silm õnnist kodu näeb,
Kus valust vaba süda
Nüüd Isal' tänu toob.

Nüüd räägi, süda vaba:
Sind kannab kodupind,
Su valust juttu aja,
Mis tundis vaene rind.
Sind varjab Isa käsi
Ja elu tervitab.
Su vaikse haua peale
Viin tänupisaraid.